

Рисунок 1 – Схематична взаємодія викладача та студента

Одна з найважливіших проблем технології навчання – це пошук шляхів більшого використання індивідуальних можливостей студентів як в умовах колективної роботи в аудиторії, так і самостійної роботи. Технологія навчання дозволяє знайти найкращий спосіб використання кожної форми організаційної роботи.

Технологія навчання повинна допомогти врахувати такі важливі фактори навчання, як засвоєння навчального матеріалу, ефективний розвиток навичок і умінь в мові, що вивчається.

Поліпшення в оволодінні іноземними мовами неможливо без серйозного ставлення до методики навчання. Навчання іноземним мовам має здійснюватися на основі науково обґрунтованої методичної теорії. Особливу увагу, заслуговує проблема, як вчити, що і викликало необхідність виділення поняття «технологія навчання». Оволодіння технологією навчання іноземним мовам дозволяє істотно поліпшити викладання мови.

УДК 004.67:377.3

А.С. Крутова, д-р екон. наук, проф. (*Деп-т науки і освіти ХОДА, Харків*)
Т.О. Ставерська, канд. екон. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

ЦИФРОВА ГРАМОТНІСТЬ ЯК ПРОВІДНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ

Інновативно-орієнтований розвиток суспільства обумовлює стрімке підвищення вимог до компетентності сучасної людини. В рамках концепції загальної соціальної діджиталізації з'являються нові запити й до якості підготовки фахівців закладами вищої освіти. Завданням сучасної освіти з огляду на компетентнісний підхід є гармонійний розвиток особистості, яка повинна володіти всіма необхідними здібностями, знаннями, уміннями та навичками для комфортного життя в суспільстві та успішної професійної самореалізації.

Рисунок 1 – Контентне наповнення Digital Competence 2.0

З метою інтеграції у світові процеси цифровізації у 2016 році Кабінет Міністрів України запровадив проєкт «Цифровий порядок денний України 2020» («Digital Agenda for Ukraine 2020»), а 17 січня 2018 року на засіданні Уряду була схвалено Концепцію та План дій розвитку цифрової економіки в Україні, які впевнено можна назвати інноваційно-еволюційними. Ухваленими документами передбачено розвиток Індустрії 4.0, створення смарт-фабрик, цифрових робочих місць, STEM-освіти та цифрових освітніх послуг, цифрових інфраструктур для Інтернету-речей, блокчейну, eHealth та е-безпеки тощо, тобто розвиток країни було спрямовано на масштабну цифровізацію всіх галузей економіки та базових сфер життєдіяльності – освіти й медицини, із максимальним інвестуванням у розвиток цифрових інфраструктур, інновації та сучасні технології. У пріоритеті першочергових сфер та ініціатив цифровізації України – поширення цифрової освіти. У названому документі широко вживані поняття «цифрової грамотності», «цифрової компетентності», «цифрового інтелекту», зокрема вказано на актуальність формування наскрізної (кросплатформової) цифрової компетентності, коли вивчення предметів відбувається через використання цифрових технологій (ЦТ).

Цифрова компетентність (або цифрова грамотність) визнана ЄС однією з 8 ключових компетенцій для повноцінної життєдіяльності. У 2016 р. ЄС представив фреймворк Digital Competence (DigComp 2.0), що складається з основних 5 блоків компетенцій – усього 21 компетенція (рис. 1).

Цифрова компетентність передбачає впевнене критичне застосування інформаційно-комунікаційних технологій для створення, пошуку, обробки, обміну інформацією на роботі, в публічному просторі та приватному спілкуванні. Європейська мережа EUROPASS, призначена для тих, хто створює власне професійне портфоліо у європейському форматі, пропонує дотримуватися стандартів цифрової компетентності (рис. 2).

Цифрова компетентність поєднує знання та вміння використовувати цифрові технології для організації освітнього процесу, критично оцінювати інформаційні ресурси в доцільності їх застосування у майбутній професійній діяльності, застосовувати технологічні інновації. Тому вважаємо за необхідне виокремлення та обґрунтування умов формування цифрової компетентності, побудову структурно-функціональної моделі її реалізації в освітньому процесі, розробку освітніх технологій її формування, створення навчально-методичних комплексів щодо формування цифрової компетентності.

Рисунок 2 – Стандарти цифрової компетентності згідно EUROPASS

Інформаційні джерела:

1. Цифрова компетентність. URL : <https://maubzp.com/tsyfrova-hramotnist-abo-tsyfrova/>
2. Генсерук Г. Р. Цифрова компетентність як одна із професійно значущих компетентностей майбутніх учителів. *Open educational e-environment of modern University*. 2019, № 6. С. 8–16.

УДК 37.016:172

В.В. Лазарєва, канд. пед. наук (*ХДУХТ, Харків*)

ГОТОВНІСТЬ ДО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТНИХ СИТУАЦІЙ – СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦЯ

Вдосконалення систем освіти з позицій компетентнісного підходу є однією із актуальних проблем розвитку педагогічної теорії і практики, що активно обговорюється вченими в країнах, які підписали Болонську декларацію. Аналіз сучасних наукових праць з педагогіки дозволяє свідчити про те, що компетентнісний підхід висуває на перше місце не поінформованість тих, хто навчається, а вміння, готовність вирішувати проблеми (конфлікти) в різних ситуаціях професійної діяльності. Потреба у висококваліфікованих фахівцях, здатних вирішувати різнопланові проблеми робить надзвичайно актуальними дослідження стосовно професійної компетентності випускників ЗВО.